

subsistente semper id verum, semper firmum est. nec aliter
id esse potest, ob unam illam & æternam Filii DEI genera-
tionem ex DEO Patre inde ab æterno & in æternum usque
existentem, ex eaque per unionem personalem utriusque na-
turæ, promanantem communicationem illius æternæ filiatio-
nis, Christo homini quoque, ut unico DEI filio compe-
tentis.

Ad hæc accedunt (ז) singularia hæc verba v. 14. ulterius
posita : אשר בהעותו והכחתו בשבט אנשים ובנגעי בני אדם
*Qui cum permittet perverse se tractare, illum corripiam virga
hominum, & plagis filiorum hominis, seu filiorum Adam.* Ma-
gnum in his verbis pondus, & cum summo pro nobis pacien-
tis Domini mysterio magnopere conveniens, dum vis ver-
borum observetur. Verba enim in Conjugatione tertia (in
hiphil.) significatione gaudent non tantum transitiva, sed &
morali, impulsiva, permissiva etiam, vel saltim declarativa,
ita ut subjectum sive persona ad actionem producendam
concurrere possit si non per directam efficientiam, attamen
aliis quibuscumque modis, etiam declarative, ut de Absol-
one dicitur: Qvis constituit me iudicem in hac terra, ut ad me
veniat, cuicumque est lis & causa והצדקתי ut illum justum
declarem? II Sam. XV. 4. Item permissive, uti Eleasar di-
xit Rebeccæ Gen. XXIV. 17. הגמיאיני Permite mihi sorbere
parum aquæ. Ita & de Elavo esuriante dicitur Gen XXV.
30. הלעיטני Permite me gustare de edulio ruffo &c. Non
incommode ex querela Filii DEI in Ps 69. 27. huc referentur
sequentia : כי אתה אשר הכית רדפני imò & voluisti percuti, eum per-
cuti sunt Eodem modo & in
hoc loco hæc verba in Hiphil posita suo jure interpretanda sunt.
Quod quando fit, infinitivus in Hiphil omnino infert aut cu-
ram, studium voluntatem, & cupidinem male agendi, sive
quis ipse sese ad male & perverse agendum inclinet sive alios
illuc incitet atque impellat; aut saltem permissionem male
agendi